

PHỤ LỤC NGŨ LIỆU LUYỆN CHÍNH TẢ LỚP 4, TẬP HAI

Tuần 19:

Trong giá lạnh

Giữa trời giá rét, một bà cụ đi chân đất, lê bước về bến xe buýt. Bà dùng hai tay khép vạt áo đút gần hết khuy.

Cậu học sinh ngồi ở chiếc ghế cạnh bà cụ đang đi một đôi giày mới mà cậu phải tiết kiệm tiền tiêu vặt khá lâu mới mua được. Thấy bà cụ đi chân đất, cậu cúi xuống cởi giày, cởi tất rồi nói: “Cháu biếu bà đôi giày.”

Cậu nhắc bàn chân lạnh cóng của bà cụ lên, đi tất và giày cho bà. Bà cụ khẽ gật đầu và nói lời cảm ơn cậu.

(Theo *Tuyển tập các câu chuyện giáo dục nhân cách*)

Tuần 20:

Câu chuyện hai quả táo

Một người mẹ hỏi đứa con trai năm tuổi của mình: “Nếu hai mẹ con ta đang khát nước và chỉ có hai quả táo này, con sẽ làm gì?”. Cậu bé suy nghĩ một lát rồi trả lời: “Con sẽ cắn mỗi quả táo một miếng mẹ ạ!”.

Người mẹ thở dài một tiếng rồi nhẹ nhàng hỏi con: “Con có thể nói cho mẹ biết vì sao con làm điều đó?”. Và cô đã bật khóc khi cậu bé ngây thơ đáp: “Con muốn thử và dành quả ngọt nhất cho mẹ”.

(Theo *Hạt giống tâm hồn*)

Tuần 21:

Đôi chân của bạn

Cảnh sinh ra đã bị dị tật ở chân, không đi lại được. Thương người bạn gần nhà, Khanh đã tình nguyện làm “đôi chân” đưa Cảnh tới lớp.

Con đường từ bản tới trường toàn đá sỏi, lại phải qua khe nên đi lại rất khó khăn. Có những hôm rất mệt, đi được một đoạn, Khanh phải dừng lại bên đường nghỉ lấy sức rồi cùng bạn đi tiếp. Cứ như vậy, suốt năm năm qua, đôi bạn cùng nhau vượt qua mọi khó khăn và đạt được thành tích tốt trong học tập.

(Theo báo *Công an nhân dân*)

Tuần 22:

Quà mùa đông

Sinh nhật bạn mùa đông
Lạnh run từng ngọn nến
Gió rét đến vô cùng
Mưa từng cơn tê điếng.

Quây quần trong phòng nhỏ
Những người bạn thân thương
Những bài thơ, khúc hát
Sưởi ấm lên lạ thường!

Món quà mừng sinh nhật
Giản dị, chiếc khăn choàng
Thơm lòng tình bè bạn
Ôi cảm động vô vàn!

Ngày mai thêm tuổi mới
Chiếc khăn theo đến trường
Nghe lòng âm ấm lạ!
Cho tuổi hồng ngát hương...

(Nguyễn Lãm Thắng)

Tuần 23:

Người học trò cũ

Trước giờ vào lớp, chúng em đang chơi thì có một chú bộ đội đến. Nhìn thấy cô giáo, chú bộ đội bước nhanh tới, ngả mũ xuống:

– Em chào cô ạ!

Cô giáo đứng sững lại. Chúng em cũng nín lặng vây quanh.

– Thưa cô, em về thăm sức khoẻ của cô!

Cô giáo như chợt nhớ ra:

– À! Em Thanh! Em lái máy bay à? Em còn nhớ cô ư?

– Thưa cô, dù bao nhiêu năm nữa, dù đi đâu xa, em vẫn là học sinh cũ của cô, đã từng được cô dìu dắt, dạy bảo.

(Theo Phong Thu)

Tuần 24:

Ngày Nhà giáo Việt Nam

“Uống nước nhớ nguồn”; “Tôn sư trọng đạo” là truyền thống tốt đẹp của dân tộc ta. Ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11 chính là ngày thể hiện đạo lý ấy. Đây là dịp để các thế hệ học sinh thể hiện lòng biết ơn, tri ân sâu sắc đến thầy cô giáo của mình. Dù đang ngồi trên ghế nhà trường hay đã trưởng thành, cứ đến ngày 20/11, mọi người đều hướng đến thầy cô giáo, gửi những lời chúc tốt đẹp và những món quà ý nghĩa đến thầy cô.

(Theo Tú Mai)

Tuần 25:

Thương ông (Trích)

Ông bị đau chân
Nó sung nó tấy
Đi phải chống gậy
Khập khiễng, khập khà
Bước lên thềm nhà
Nhấc chân quá khó
Thấy ông nhăn nhó
Việt chơi ngoài sân
Lon ton lại gần,
Âu yếm, nhanh nhẩu:
“Ông vịn vai cháu,
Cháu đỡ ông lên.”

Ông bước lên thềm
Trong lòng sung sướng
Quảng gậy, cúi xuống
Quên cả đón đau
Ôm cháu xoa đầu:

“Hoan hô thằng bé!

Bé thể mà khoẻ

Vì nó thương ông.”

(Tú Mỡ)

Tuần 26:

Thăm thương binh

Lần đầu tiên Tốt-tô-chan được đến bệnh viện thăm thương binh. Cô giáo nói các bạn cùng hát một bài, ai cũng hát rất to. Nhưng Tốt-tô-chan không biết bài này. Người thương binh ở gần Tốt-tô-chan nói: “Không thấy em hát”.

Tốt-tô-chan cảm thấy như có lỗi. Em đứng bật dậy và hát một bài em biết. Hát xong, Tốt-tô-chan thấy nước mắt chảy trên mặt người thương binh. Em tưởng mình đã làm gì không đúng nhưng người thương binh nói: “Cảm ơn em!”. Có lẽ ông cũng có đứa con gái như Tốt-tô-chan...

(Theo Tét-su-cô)

Tuần 27:

Câu chuyện về quả cam

Người cha khi làm vườn thấy một quả cam chín nên hái về cho cậu con trai nhỏ. Cậu bé cầm quả cam thích thú nhưng nhớ đến người chị đang làm cỏ vất vả, cậu đem quả cam tặng chị. Người chị cảm ơn em và nghĩ: “Mẹ đang cuốc đất, chắc là khát nước lắm.” nên mang tặng mẹ. Người mẹ cũng không ăn cam mà để phần người chồng làm lụng vất vả.

Buổi tối, nhìn quả cam trên bàn, người cha rất vui. Ông bỏ quả cam thành bốn phần để cả nhà cùng ăn.

(Theo Lê Sơn)

Tuần 28:

Vòi vọi Ba Vì

Từ Tam Đảo nhìn về phía tây, vẻ đẹp của Ba Vì biến ảo lạ lùng từng mùa trong năm, từng giờ trong ngày. Thời tiết thanh tịnh, trời trong trẻo, ngòi phóng tầm mắt qua thung lũng xanh biếc, Ba Vì hiện lên như hòn ngọc bích. Về chiều, sương mù toả trắng, Ba Vì nổi bồng bềnh như vị thần bất tử ngự trên sóng.

Những đám mây nhuộm màu biến hoá muôn hình, nghìn dạng tựa như nhà ảo thuật có phép tạo ra một chân trời rực rỡ.

(Theo Võ Văn Trực)

Tuần 29:

Câu chuyện về chị Võ Thị Sáu

Mười hai tuổi, Sáu theo anh trai tham gia hoạt động cách mạng. Một hôm, Sáu mang lựu đạn phục kích cai Tòng, một tên Việt gian bán nước, nhưng bị giặc bắt. Sau gần ba năm tra tấn, giam cầm, giặc Pháp giam chị ở Côn Đảo.

Giặc Pháp lên lút đem chị đi thủ tiêu. Trên đường ra pháp trường, chị ngắt một bông hoa còn ướm đẫm sương cài lên tóc. Tới bãi đất, chị gỡ bông hoa tặng cho người lính Âu Phi. Tới cột trói, chị mỉm cười, nhìn trời xanh và cát cao giọng hát.

(Theo *Cẩm nang đội viên*)

Tuần 30:

Tết làng

Tết lại sắp đến rồi. Làng tấp nập vui như hội. Máy cày đào ngoài đền đã phơ phát những bông hoa màu hồng mỏng tang...

Lá cờ năm sắc xanh, đỏ, tím, vàng, trắng đã được treo cao giữa sân đình. Không khí mùa xuân thật náo nức. Nhiều người sẽ tắm mát niên bằng nồi nước lá mùi già thơm ngào ngạt. Mấy nhà đông con đã đánh gộc tre để đun bánh chưng.

Đã nhìn thấy nhiều người mặc quần áo đẹp từ đâu đó về ăn Tết.

Tết. Sao mà vui thế!

(Theo Băng Sơn)

Tuần 31:

Xuân trên đảo Bạch Long Vĩ

Sáng ra biển hoá trẻ con

Sóng lắc ông trời thức dậy

Dã tràng công nắng lon xon

Mắt thụt mắt thò hấp háy.

Đèn biển đêm qua nhấp nháy

Bây giờ đứng quán khăn sương
Đoàn tàu thung thăng qua đây
Thả một chuỗi còi thân thương.

Tết ủa lên từ đại dương
Làng chài nức mùi cá nướng
Cánh buồm cuộn ngủ khiêm nhường
Lòng thuyền còn say ngất ngưỡng.

Lao xao bao chùm hoa muống
Theo em lú rú tới trường
Xuân về đảo Đuôi Rồng Trắng
Biển trời như ướp bằng hương.
(Hoài Khánh)

Tuần 32:

Một ngày trên dãy Trường Sơn

Chiều xuống, ba cha con gần đến nhà bà nội. Bỗng một con sao la xuất hiện. Cô con gái thấy một mẩu dây thép quấn quanh gót chân sao la. Người cha cẩn thận dùng dao chặt đứt mẩu dây và gỡ bỏ khỏi chân con thú. Cậu con trai bỏ mẩu dây vào ba lô để đám thợ săn không dùng lại nữa.

Đến nhà bà, nghe ba cha con kể chuyện, bà nói, các con thú này ngày càng quý hiếm. Họ tự hứa sẽ cố gắng bảo vệ kho tàng sống này của dãy Trường Sơn.

(Theo Ê-rích Lô-xơ)

Tuần 33:

Ngày Quốc tế Thiếu nhi 1/6

Hằng năm, vào ngày 1/6, trẻ em nhiều nước trên thế giới háo hức chào đón ngày hội của mình – ngày Quốc tế Thiếu nhi. Vào ngày hội, trẻ được vui chơi và nhận những lời chúc, những món quà ý nghĩa từ người thân. Đây cũng là dịp để cha mẹ, người thân và cả xã hội thể hiện tình yêu thương, sự quan tâm, chăm sóc và bảo vệ trẻ em – những mầm non tương lai của đất nước.

(Theo Tú Mai)

Tuần 34:

Việt Nam ở trong trái tim tôi

Ngày 23/2/1949, hàng trăm người dân Pháp kéo về nhà ga thành phố Xanh Pi-e biểu tình, ngăn đoàn tàu chở xe tăng sang Việt Nam gây tội ác, trong đó có Ray-mông Điêng. Chị nằm úp mặt xuống đường ray xe lửa, hai tay dang rộng. Đoàn tàu đang băng băng vội phanh gấp. Ray-mông Điêng phải ở tù gần một năm.

Sau này, Ray-mông Điêng vẫn tiếp tục các hoạt động đấu tranh vì hoà bình, giúp đỡ trẻ em Việt Nam bị chất độc màu da cam. Bà nói: “Việt Nam luôn rặng ngời và in đậm trong trái tim tôi”.

(Theo Hồng Nhị – Trịnh Tuấn)

Tuần 35:

Vẻ đẹp Mát-xcơ-va

Với những người đã đến nước Nga, Mát-xcơ-va luôn là một thành phố dễ nhớ.

Bạch dương là loài cây biểu tượng của nước Nga. Những hàng cây trắng thẳng, cao vút lên quanh khu đồi Lê-nin và trải khắp ngoại ô Mát-xcơ-va. Bạch dương xanh tuyệt đẹp trong mùa hè, vàng rơi trong mùa thu và toát lên vẻ buồn bã giữa tuyết trắng mùa đông. Trong khi đó, lá cây phong vào mùa đông lại đỏ rực lên, phủ khắp công viên một màu đỏ như lửa.

(Theo Trường Giang)